

Nr 53

Av herr Jonasson m. fl., om minskning av längsta tiden för upplåtelse av rätt att avverka skog.

(Lika lydande med motion nr 70 i Andra kammaren)

I lagen om nyttjanderätt till fast egendom föreskrives i 1 kap. § 7 att avtal om upplåtelse av skog på rot är bindande under fem år. Redan när denna bestämmelse infördes vid 1903 års riksdag yrkades att tiden ur skogsvårdssynpunkt borde begränsas ytterligare till tre år. Även om en överenskomst om kortare avverkningsstid kan träffas i enskilda köpekontrakt står det klart, att en lagstadgad rätt för köparen att kräva fem års avverkningsstid inte står i överensstämmelse med nutidens krav på rationell skogsvård.

En stämpling utföres, då behovet av avverkning föreligger. Är det en gallring, innebär ett så långt uppskjutande av avverkningsstiden som fem år högst betydande produktionsförluster genom försämrad tillväxt på det kvarstående beståndet, som efter stagnation reagerar med stegrad tillväxt först efter ganska lång tid. Är det en slutavverkning, uppstår också förluster. Dessa slutavverkningar förlägges ju i första hand till lågt avkastande bestånd med otillfredsställande skogstillstånd, och en femårig avverkningsrättstid medför, att ersättandet av dessa otillfredsställande bestånd med en ny skogsgeneration i onödan fördröjs. Rör det sig i stället om fullt bestockade gamla bestånd, sjunker tillväxten för varje år, och det är även här ur skogsvårdssynpunkt önskvärt med en kortare maximitid för avverkningsrätten. Det är dock givet, att avverkningsrättstidernas längd måste avpassas efter köparens möjlighet att utdriva virket under den angivna tiden. Det utbyggda skogsbilvägnätet möjliggör emellertid ett hastigare utdrivande än vad tidigare varit fallet. Utan tvekan är 3 år för Dalarna och Norrland utom Gästrikland och 2 år i södra delen av landet fullt betryggande för att en köpare i samtliga fall skall ha möjlighet att ombesörja utdrivningen.

Under åberopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att lagen om nyttjanderätt till fast egendom 7 §, kap. 1, må erhålla följande lydelse:

7 §.

Vad här ovan eller eljest i lag finnes i allmänhet stadgat angående nyttjanderätt till fast egendom skall jämväl tillämpas i fråga om rättighet, som fastighets ägare åt annan upplåter att å fastigheten avverka skog eller att där taga torv, ler, grus, sten eller annat, som icke är att hänföra till fastig-

hetens vanliga avkastning, eller att jaga eller att fiska; dock att, där upplåtelsen avser allenast eller huvudsakligen rätt att annorledes än till husbehov avverka skog, längsta tid för rättighetens bestånd är *tre år i Dalarna och Norrland utom Gästrikland samt två år i övriga delar av landet.*

Stockholm den 18 januari 1961

		<i>Bertil Jonasson</i>
<i>Ferdinand Nilsson</i>	<i>Ivan Svanström</i>	<i>Harald Pettersson</i>
i Kungsängen		
<i>Anton Larsson</i>	<i>Ernst W. Olsson</i>	<i>Eric Carlsson</i>

Nr 54

Av herr *Öhman* och herr *Persson, Helmer*, om *främjande av produktionen av billigare bostäder.*

(Lika lydande med motion nr 36 i Andra kammaren)

Stockholm den 18 januari 1961

<i>Gunnar Öhman</i>	<i>Helmer Persson</i>
---------------------	-----------------------

Nr 55

Av herr *Öhman* och herr *Persson, Helmer*, om *förhindrande av spekulation i tomtmark.*

(Lika lydande med motion nr 37 i Andra kammaren)

Stockholm den 18 januari 1961

<i>Gunnar Öhman</i>	<i>Helmer Persson</i>
---------------------	-----------------------
